

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1698/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7827/18 од 14.11.2019. године, у седници већа одржаној 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7827/18 од 14.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 7827/18 од 14.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 25502/15 од 01.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован приговор литиспенденције. Ставом трећим изреке, одбачена је као недозвољена тужба тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије, за период од 01.09.2014. године до 28.02.2015. године, исплати износе ближе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије, за период од 01.03.2015. године до 31.10.2015. године, исплати новчане износе ближе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа па до коначне исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије, за период од 01.09.2014. године до 31.10.2015. године, исплати преко досуђених а до тужбом тражених новчаних износа ближе наведених у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа па до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 61.360,00 динара са законском затезном каматом почев од дана када се стекну услови за извршење, па до исплате.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 7827/18 од 14.11.2019. године преиначено је решење о трошковима поступка садржано у шестом ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 25502/15 од 01.02.2018. године, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 66.723,38 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности па до дана исплате.

Против решења другостепеног суда тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/20, у даљем тексту: ЗПП).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, ново тужачење права или разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, везани за накнаду трошкова поступка.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

У овој врсти спора не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП о дозвољености ревизије, у ситуацији када је другостепени суд преиначио првостепену одлуку и одлучио о захтевима странака.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић